

نویسندگان کمونیست‌ها و مساله "زندانیان سیاسی" چه هدفی را دنبال می‌کنند؟

و

روشنفکران بورژوا باز تولید کنندگان اصطلاحات مورد نظر سرمایه داران اسلامی!

در سایت گفتگوهای زندان مطلبی درج شده است تحت عنوان کمونیست‌ها و مساله "زندانیان سیاسی"، نویسندگان متن که احتمالاً خود را تنوریسین‌های جنبش کمونیستی و تنها انقلابیون کمونیست می‌پندارند با تناقض‌گویی در رابطه با زندان و زندانیان سیاسی تلاش در مطرح کردن خود در جنبش کمونیستی و بهره‌برداری به خاطر منافع شخصی خود را دارند. متأسفانه بحران رهبری انقلابی در سطح جنبش کمونیستی و به‌طور خاص در ایران برای روشنفکران بورژوا فرصتی طلایی فراهم کرده است تا خود را در لباس رهبران طبقه کارگر و تنوریسین‌های کمونیست به نمایش بگذارند تا به هدف به انحراف کشاندن جنبش کمونیستی برای ایجاد یاس و ناامیدی در هواداران صادق جنبش کمونیستی و طبقه کارگر دست یابند، از آن جایی که سرمایه داران جنایتکار از هر نشانه‌ای که دلالت بر مخالفت با سیستم سرمایه و امکان زیر ضرب رفتنش باشد به شدت وحشت دارند، با تمام امکانات و دوز و کلک، برای در نطفه خفه کردن هر گونه تلاش انقلابی و رادیکال در افشای جنایات سرمایه‌داران نسبت به کارگران و زحمتکش‌ان از پای نمی‌نشینند، به خصوص در کشورهایی نظیر ایران که رژیم‌های دست‌نشانده از هیچ پایگاهی در بین کارگران و زحمتکش‌ان برخوردار نیستند و اکثریت خواهان سرنگونی آنها هستند، استثمارگران دست‌پاچه و وحشت زده از شیوه‌های تکراری و کهنه شده و حتی شکست خورده برای ایجاد جو انفعال، سرخوردگی و شکست متوسل میشوند. بنابراین روشنفکران بورژوا در قالب پدرخوانده جنبش کمونیستی و مدافع چند آتشه طبقه کارگر با تئوری بافی و وارونه جلوه دادن حقایق سعی در زیر سؤال بردن مبارزه، مقاومت و ارزشهای انقلابی نیروهای صادق و هوادار کمونیسم و طبقه کارگر را دارند و واژه‌ها و اصطلاحات مورد نظر رژیم سرمایه‌داران جلاد اسلامی را بازسازی می‌کنند. آنها زندانیان سیاسی مدافع نابودی سیستم سرمایه‌داری را هم چون زندانیان عادی قربانی سیستم سرمایه که از زور اجبار و عدم آگاهی دست به هر کاری می‌زنند قلمداد می‌کنند و معتقدین به کمونیسم را که تلاش می‌کنند با به زیاله دان تاریخ پرتاب کردن سیستم استثمار و بردگی، فقر، دزدی، تن فروشی کارمزدی و ستم طبقاتی را به همراهش نابود کنند، هم چون قربانی سیستم بردگی سرمایه به حساب می‌آورند، هم چنانکه سرمایه‌داری سلطنتی و اسلامی مدعی نداشتن زندانی سیاسی بودند و کوشش می‌کردند که دشمنان طبقاتی سرمایه‌داران را تروریست و خراب کار معرفی کنند و می‌کنند.

آنها کسانی را که برای زندگی شایسته و حرمت انسان‌های تحت ستم و آگاه ساختن استثمار شونده‌گان به حقوق شان مبارزه و جانفشانی می‌کنند و در مقابل ماشین سرکوب استثمار کنندگان اعم از ارتش، دستگاه‌های اطلاعاتی، زندان و شکنجه ایستادگی می‌کنند، را نه به عنوان مقومین بر علیه نظم موجود، بلکه قربانی نظام به حساب می‌آورند، و با لفاظی‌های پرطمطراق در حقیقت دستگاه‌های اطلاعاتی، سیستم شکنجه برای دست‌یابی به اسرار طبقه کارگر و سیاه چالهای سرمایه‌داران را هویت می‌بخشند.

آنها با لفاظی‌های غیر طبقاتی برای توابع این همکاران بی‌جیره و مواجب رژیم سرمایه‌داران اسلامی دل می‌سوزانند و برایشان حرمت انسانی تبلیغ می‌کنند، کسانی که برای منافع حقیر خود حرمت کارگران و زحمتکش‌ان را زیر پا گذاشتند و حامیان طبقه کارگر و زحمتکش‌ان را به زیر شکنجه و حتی چوبه‌دار فرستادند، آنها آگاهانه با برخوردهای غیر طبقاتی به مخدوش کردن صف مبارزین و انقلابیون کمونیست مشغولند و کسانی را که به صف دشمن طبقاتی پیوسته‌اند، با واژه‌های غیر طبقاتی حرمت انسانی در کنار مدافعان طبقه کارگر و کمونیست‌ها قرار می‌دهند و به زعم خود خط بطلان بر مقاومت در مقابل استثمارگران می‌کشند تا خوابهای شیرین سرمایه‌داران به کابوس تبدیل نشود.

آنها واژه تواب را که مترادف با همکار جانیان و جلادان در سیاه چالهای سرمایه داران اسلامی است را در سطح ناتوانی و ضعف در زیر شکنجه کم رنگ می‌کنند، تا بتوانند در مقابلش جان فشانی‌ها و مقاومت مبارزین کمونیست را به هیچ انگارند و برای به فراموشی سپردن جنایات سرمایه‌داران اسلامی در سیاه چالها مراسم بزرگداشت جانفشنان کمونیست و مبارز را با انواع

و اقسام انگ زدن‌ها و ژست‌های به ظاهر انقلابی نفی می‌کنند و با تئوری‌های هفتادمن کاغذ به ظاهر برای طبقه کارگر دل می‌سوزانند، که شما فقط از زندان رفتنتان صحبت می‌کنید و به فکر طبقه کارگر نیستید، گویی که زندان جزئی از ماشین سرکوب سرمایه‌داران بر علیه طبقه کارگر نیست و نسلی از انقلابیون و کمونیست‌ها که توسط سرمایه‌داران اسلامی جنایتکار در سیاه چالها قتل و عام شدند فرزندان کارگران و زحمتکش‌ان نیستند و یا کارگران و زحمتکش‌ان به راحتی می‌توانند خاطره بهترین فرزندان‌شان را از یاد ببرند و کینه طبقاتی‌شان را نسبت به جلادان فرزندان خود به صلح و آشتی نسبت به دشمن طبقاتی تبدیل کنند .

این روشنفکران پر مدعا نمی‌خواهند قبول کنند که بزرگداشت سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی جزئی از جنبش اعتراضی کارگران و زحمتکش‌ان تحت ستم سرمایه‌داران اسلامی است که هر ساله برای افشای جنایات رژیم سرمایه‌داران در ایران به اشکال مختلف صورت می‌گیرد و نه برای فخرنمایی جان‌به‌در بردگان از جنایات رژیم ضد کارگری ایران است، این روشنفکران افشاگران جنایات سرمایه‌داران را متهم می‌کنند که هدفشان از شرکت در مراسم بزرگداشت مطرح کردن زندان رفتن و شکنجه شدن خودتان است. زندانیان سیاسی مدافع کمونیسم معتقدند تا سیستم طبقاتی وجود دارد، زندان هم که جزئی از ماشین سرکوب طبقه حاکم است وجود خواهد داشت، به همین دلیل با بازگویی تجربیاتشان درصددند تا به نسلی که تازه گام در میدان مبارزه می‌گذارد، تجربیاتی را که طی سالها تحمل شکنجه و رعب و وحشت و بازجویی‌های طاقت‌فرسا فراگرفته‌اند منتقل کنند، تا از تکرار اشتباهاتی که ناشی از بی‌تجربگی خودشان بود جلوگیری شود، تجربیاتی که اگر قبل از آن فرا گرفته می‌شد بدون شک از آن همه تلفات و ضایعاتی که جنبش کمونیستی متحمل شد جلوگیری می‌شد. به همین دلیل یکی دیگر از اهداف مهم زندانیان سیاسی کمونیست از شرکت در مراسم بزرگداشت جان‌فشانان در زندانها انتقال تجربیاتشان است، بدون این‌که بخواهند برفراز شان‌های کارگران و زحمتکش‌ان برایشان هورا کشیده شود.

زندانی سیاسی ضد سرمایه سابق

صبا اسکویی